

עת"א 16/11/1949 - מאיר ז'אנו נגד שרות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת שבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 16-11-1949 צאנו(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - זימונים ואח'

בפני	כבד השופט יוסף בן-חמן
העוטר	מאיר ז'אנו
נגד	1. שרות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - זימונים
המשיבים	2. מדינת ישראל

החלטה

בפני עתירת אסיר לחופשה חריגה.

העוטר מבקש לאפשר לו לצאת בלויוairaour עליה לתורה של בנו שאמור להתקיים בבית הכנסת ביום 16/12/5.

נימוקי הבקשה

פקודת הנציבות 04.40.01 מאפשרת יציאה לחופשה חריגה בלויוairaour לכל אירוע בר מצווה בלבד שהאירוע לא "ערך באולם שמחות".

מפקד בית הסוהר וקצין המודיעין אמרו לעוטר כי לאחר שהוא מספיק זמן בהפרדות, הוא יכול להגיש בקשה ליציאה בלויוairaour בר המצווה, אליה יऋף את פרטיהם של מי שאמורים להשתתף באירוע וככל שתוגש בקשה, הם יוציאו אותו לאירוע.

בניגוד להמלצת כל גורמי הכלא, קיבל העוטר בסופו של דבר תשובה שלילית מהנהלת המחויז בשב"ס.

העוטר יצא בלויו מס' רב של פעמים לטיפול רפואי ולא הייתה חריגה בהתנהגו.

לפני הרשותו בבית המשפט העליון (לאחר שבבית המשפט המחוזי זוכה מעבירות הרצח שיוחסה לו) הוא התהלהר חופשי.

לעתירה צורף מכתב בכתב יד של גבאי בית הכנסת המאשר כי אכן אמור להתקיים טקס עליה לתורה של בנו של העוטר בבית הכנסת ביום 16/12/5 בשעה 00:08.

עמוד 1

פרטים ונתונים של העותר

העוטר הינו אסיר פלילי המרצה עונש מאסר עולם בלתי קצוב ומאסרים נוספים, לאחר שהורשע בעבירות של רצח בכוונה תחילה, קשרת קשור לביצוע פשע וחבלה חמורה וכן חבלה בכונה חמירה. מסוג לקטגוריה א (משטרה).

תגבות המשיבה

המשיבה מבקשת לדחות את העתירה, משום שההחלטה המנהלית התקבלה לאחר שנשלקו השיקולים המפורטים בפקודת הנציבות 04.40.01.

מפקד המחוץ בחר בקשו של העוטר והחליט לדוחותה, בין היתר, בשל ההתנהלות השילילית של העוטר בין כותלי הכלא והן מחויצה לו וכן בשל הסכנה הטמונה לכך השיטור שילווה את העוטר באירוע שכזה. ההחלטה התקבלה לאחר שמפקד המחוץ התיעץ עם הגורמים המוסמכים הרלוונטיים.

גורמי המודיעין מצביעים על כך שהעוטר בעל התנהגות שלילית גבואה, מעורבות ענפה בפלילים ובעל קשרים פליליים אשר התנהגותו במאסר הינה שלילית ביותר. העוטר מ謝יר לכנופיה, הוא אסיר הטראה מוחול פשעה בתוך בית הסוהר ויש לו רשימת יריים ארוכה מאוד המUIDה, באופן חד ממשעי, על סיכון ממשי לעוטר מחוץ לכותלי בית הכלא.

בנוסף למידע המודיעיניים ה证实ו לחובת העוטר מס' תיקים פליליים שבחלקו הוגש כתבי אישום. העוטר הורשע בחודש מאי 2016 בעבירות נוספות של קשרת קשור לביצוע פשע וסחיטה באזויים, במס' עבירות של שיבוש הליכי משפט, מס' עבירות של הטרדה עד, מס' עבירות של הטרדה באמצעות מתקן בזק והפרת הוראה חוקית בנסיבות חמירות. בגין העבירות הנוספות נגזרו על העוטר 36 חודשים מאסר נוספים, מחציהם בחופף לעונש המאסר אותו הוא מרצה ומהצitem (18 חודשים) במצטבר.

בית הכנסת בו אמרו להתקיים האירוע, הינו מקום ציבורי המיועד לציבור המתפללים. כל זאת מושרשה להגעה לתפילה ולהתפלל ואני מאפשר מעגלי אבטחה.

האזויים המרכזיים העולמים להיות לפני צוות האבטחה hn ירי לעבר העוטר שיוכל לפגוע בצוות, הפרות סדר מצד העוטר ובני משפחתו ופגיעה בעוטר ובחפים מפשע.

משטרת ישראל אף היא מתנגדת להוצאה העוטר. בעת האחרונה נפתחו נגדו 10 תיקי פ.א. (כפי שפורסם לעיל).

אמנם נאמר לעוטר על ידי מפקד בית הסוהר וק.המודיעין שהוא יכול להגיש בקשה ליציאה בלויי, אולם מעולם לא הובטח לו כי בקשו מתתקבל. מה גם שגורמי אלה אינם הגורם המנהלי המוסכם להחליט.

הוריה של קורבן העבירה - המנוחה שקד שילוח, מתנגדים לבקשת האסיר לחופשה חריגה ומציינים כי הוצאתו לחופשה בלויי תגרום להם סבל רב.

דין:

עמוד 2

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

לאחר שבחןתי את טענות הצדדים, לא מצאתי הצדקה להתערב בהחלטה המנהלית.

על תפקידו של בית המשפט המחויז, הדן בעתרות אסיר, עמד בית המשפט העליון במס' הזדמנויות (ראה, בין היתר, עע"א 97/1955 מ"י נ' יוסף עטר, 2529/97).

הלכה פסוקה היא כי תפקידו של השופט המנהלי בבית המשפט המחויז הינו תפקיד של ביקורת שיפוטית של הרשות השיפוטית על החלטת הרשות המבצעת. ביסודה של ביקורת זו עומדת השאלה האם רשות צבירות סבירה הייתה רשאית להגיע להחלטה שאליה הגיעה. ביסודה של ביקורת זו לא עומדת השאלה כיצד היה השופט, אילו עטה איצטלה של איש ביצוע, היה מחייב.

ביקורת השיפוטית בודקת אםسلطונות בית הסוהר שקלו את כל השיקולים הרלוונטיים ואם איזונה ביניהם בצורה ראייה.

אם התשובה לשאלת זו אינה חיובית, אל לו לשופט להחליף את שיקול הדעת השלטונית בשיקול דעתו, גם אם לסבירתו היה מקום לעורר אייזון ראוי יותר.

ביקורת השיפוטית היא ביקורת על חוקיות ההחלטה.

בית המשפט שואל האם ההחלטה אינה סבירה ולא חריגה מתחום הסבירות והאם כמה עילה להתערבות לפיקידי המשפט המנהלי.

פרקנ"צ 04.40.01 "הוצאת אסיר באבטחה מבית הסוהר", מפנה לנציב בתי הסוהר ולבعلي תפקידיים נוספים, ביניהם מפקדי המחויזות וסגניםיהם, את הסמכות לאשר הוצאת אסיר באבטחה מוחוץ לכוטלי בית הסוהר, בהתקיים אחת מהנסיבות המפורטים בסעיף 4 לפרקנ"צ.

סעיף 4 קובע כי **"ביקורת לרוגל ... חיגנת בר מצווה של בן האסיר, ובלבך שאירוע כאמור, לא יערך באולם שמחות".**

סעיף 1 לפרקנ"צ קובע שמדובר ב"טובת הנאה".

במסגרת שיקול הדעת אם לאשר הוצאת אסיר באבטחה קובע סעיף 7 ב שיש לתת את הדעת לכל הנושאים הבאים:

1. אופן תפקודו של האסיר (תפקיד חיובי או שלילי).
2. מידת הסיכון הביטחוני שבהוצאת האסיר מוחוץ לבית הסוהר באבטחה.
3. האפשרויות לביצוע הלויי והאבלחה בתנאים הקיימים.

"הוצאת אסיר באבטחה" כמו "חופש מיוחדת" וכמו "שלובו בסביב חופשיות" אינה פריבילגיה הניתנת לאסיר, ככל פריבילגיה אחרת וההחלטה אינה בשיקול דעת שב"ס. ככל שזו ניתנה בהתאם לסמוכות הגורם המחייב, לאחר שהקל

את כל השיקולים הרלוונטיים והינה סבירה ומידתית, בית המשפט לא יתרב בה (רע"ב 10/7877 יובל אביגדור נ' שב"ס וכן רע"ב 00/7424).

אמנם פקנ"צ 04.40.01 הדן ב"הוצאת אסיר באבטחה מבית הסוהר" כמו גם במקרה של "חופש מיוחדת" לפי פקנ"צ החופשיות 04.40.00 - "חופש אסירים" פרק ח' סעיף לח' "חופש מטעמים מיוחדים", יש ליתן משקל ממש יותר לשיקולים הומניים, כפי שניתן למוד מהUILות המפורטות בפקנ"צ שנועדו לצרכים הומניים, ולא משום "צדוקתו" של האסיר והתנהגותו החיובית. אך שיקול זה אינו השיקול היחיד ובמקרה שבפני, אין בו כדי להכריע לטבות קבלת העתירה.

במהלך הדיון טענה ב"כ העותר שאין מקום להביא בחשבון את עמדת משפחת קורבן העבריה.

טענה זו אינה מקובלת עלי. ההיגיון הבסיסי מחייב מתן אפשרות לקורבן או בני משפחתו להביע את דעתם. כך גם נעשה בפועל בסוג מסוים של עבירות - כגון אלמ"ב או עבירות מין. עמדתו של קורבן העבריה ו/או תוצאת החלטה לאישור חופשה והשלכתן על קורבן העבריה מהוות שיקול ממשי ולעתים מרכזי楫 דחית בקשה לקבלת פריבילגיה.

אין זה רק עניין של היגיון. גם הוראות הפקנ"צ בשילוב החוק להגנה על נפגעי העבריה (סעיף 10) מחייב לקבלת עמדת קורבן העבריה. אין צורך להרחיב בעניין משום שב"כ העותר הסכמה בסופה של דבר להגשת עמדתם של ב"כ קורבן העבריה לעיון בית המשפט.

משפחת הקורבן, שקד שילוח שנרצחה בהיותה בת 16 שנים בלבד בידי העותר ושותפיו, מתנגדת נחרצות להוציאו של העותר לחופשה בלויי ומתארת את עצמת הפגיעה ברגשותיהם ובסבלם.

כשם שניתן היה לקבל את מכתבו של בנו של העותר שביקש לאפשר לאביו לצאת בלויי לאירוע העלייה לتورה, היה חובה, גם לצורך האיזון, לקבל את עמדת משפחת קורבן העבריה.

עינתי בחומר המודיעני הרבה שהוגש לעוני ושותפתי שאכן יש בסיס לחשש שהוצאת העותר לחופשה בלויי עלולה לסכן לא רק את העותר אלא גם אזרחים אחרים כמו גם את צוות הליווי.

כאשר זה מצב הדברים אין הצדקה להעמיד את צוות הליווי ואזרחים בסיכון או בפוטנציאלי לסיכון רק משום רצונו של העותר להיות נוכח בטקס העלייה לتورה.

במקרה שבפני, העותר לא עומד בתנאים המפורטים בסעיף 7ב לפקנ"צ.

בתי המשפט אישרו ומאשרים חופשот חריגות ו/או חופשota בלויי גם לאסורי עולם, אולם כל מקרה ונסיבותיו.

בד"כ התאפשר הדבר כאשר המذبور באסירים שישתו או נמצאים בעיצומו של הליך טיפול. ההתנהלות בכלל הינה

תקינה ולא ניתן לשלול את טענתם כי מאז המאסר שינו את דרכם. אין זה המקירה שבפני. העותר ממשיך באופן אקטיבי בפועלותו השלילית ו"ידו עדין נטויה".

התיקים הפליליים שנפתחו נגדו, כתבי האישום שהוגשו לאחר מאסרו ועונשי המאסר הנוספים יעדזו על כה.

בנוסף לכך המידעים, במיוחד המפורטים בדיווחת המסומנות 1884957, 1885680, 1888795, 1895481, 2069304, 2069808, 2119788, 2126523, 2143928, 2154938, 2167291, 2168384, 2175064, 2155998 גם בתוך כותלי בית הסוהר וגם מחוץ לכך, העותר לא שינה מדריכיו, מסוכנותו ברמה מהגבותות ביותר.

על רקע כל האמור, ההחלטה המנהלית הינה סבירה, עומדת בבחן המנהלי ואין מקום להתערבות שיפוטית בה.

אני מורה על דחינת העתירה.

ניתנה היום, כ"ט חשוון תשע"ז, 30 נובמבר 2016, בהעדך
הצדדים.